

endelig Lovgivning paa dette Omraade, men jeg er rigtignok meget bange for, at hvis man rejser Spørgsmaalet her og stiller Ændringer derom, vil man derved alene opnaa at slaa Lovforslaget ihjel. Saaledes som Stillingen er, er dette Spørgsmaal om at tale ved Graven jo et Stridsspørgsmaal. Alle indrømme, at naar man skal have Bestemmelser om at holde Taler ved Graven førte igennem, maa man ogsaa have nogen Kontrol med, hvilke Taler der holdes. Man vilde f. Eks. ikke kunne give Mormoner Lov til at tale om deres Læresætninger paa Folkekirkens Kirkegaard og maaske angribe Folkekirken paa det kraftigste, og man vilde ikke kunne give mindre udprægede religiøse Samfund Ret til at holde alle Slags Taler paa Kirkegaarden. Selv om man mere og mere maatte nærme sig til at behandle Kirkegaardene som almindelige Begravelsespladser, maa der dog være nogen Orden der, og vilde man nu her fremkomme med Ændringsforslag om, at det skal tillades at holde Tale ved Graven, rejser der sig straks Spørgsmaal om, hvorledes man skal holde Orden, hvem der skal gøre det, hvad man maa kræve, og hvilke Bestemmelser man maa stille op i saa Henseende, med andre Ord, man vilde komme til en vidtløftig Lovgivning, hvilket vilde have til Følge, at Lovforslaget ikke gaar igennem. Derfor kan jeg, hvor megen Sympati jeg end har for Tanken, dog ikke tilraade, at man her rejser dette Spørgsmaal om Taler ved Graven. Det ærede Medlem for Maribo sagde udtrykkelig, at han ikke vilde stille Ændringsforslag i den Retning, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds sagde noget lignende, men udtalte, at han haabede, at et kommende Udvalg vilde stille en saadan Ændring. Ganske det modsatte vil jeg haabe, for saa vidt man virkelig af Hensyn baade til Befolkningen og til Præsterne ønsker, at de her foreslaaede Bestemmelser maa blive gennemførte. Fordi man undlader at stille Forslag om det her ved denne Lejlighed, viser man aldeles ikke nogen Mistillid til Befolkningen, det kan der ikke være Tale om. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds udtalte, at det var forbudt en ordineret Præst at medvirke til Begravelse. Deri tror jeg, han tager fejl. Det er ikke forbudt nogen Præst at medvirke til en Begravelse, men Lovgivningen er den, at en ordineret Præst, naar han ikke har noget Embede i Folkekirken, kun kan virke for en anden Præst paa hans Embedes Vegne, og naar vedkommende

Præst ikke er kommen til at medvirke, er det vel, fordi ingen Præst har bedt ham om at medvirke paa hans Vegne. Mig bekendt er der i alt Fald ikke fra Ministeriet udstedt noget Forbud mod, at ordinerede Præster medvirke ved Begravelser.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) stillede Spørgsmaal om den testamentariske Form for Villiestilkendegivelser, men dette Spørgsmaal besvarede han selv paa samme Maade, som det var min Hensigt at ville besvare det, saa jeg kan henholde mig til det ærede Medlems egen Besvarelse, og dermed vil det ærede Medlem vistnok være meget tilfreds.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) spurgte, om jeg kunde gaa ind paa en Ændring, der skulde gaa ud paa, at der ogsaa ved Graven maatte synges Sange af en af Ministeriet godkendt Samling af Hymner. Det kunde jeg i og for sig ikke have saa meget imod, men det ærede Medlem vil have lagt Mærke til, at jeg betragter dette Lovforslag som en foreløbig Lovgivning, og sætter man en saadan Bestemmelse ind, erkender man, at det alligevel ikke er en foreløbig Lov, thi det er jo ikke enhver Mands Sag, naar han har en Slægtning, der skal begraves, at faa udarbejdet en Samling af Hymner og faa den godkendt af Ministeriet. Det er der ikke Tid til. Det skulde gøres som en almindelig Foranstaltning, og vilde man have noget saadant gjort, vilde man derved tilkendegive, at denne Lovgivning skulde være noget permanent, og at vi i den nærmeste Fremtid slet ikke kom til nogen yderligere Lovgivning om Jordfæstelse. Det haaber jeg imidlertid, at vi komme til, og derfor synes jeg ikke rigtig godt om at tage imod en saadan Ændring, skønt jeg tror, at den i og for sig vilde være temmelig uskadelig. Nej, hvad der kunde være mere praktisk — for saa vidt man vil gaa til Ændringer paa det Punkt — var, at man gav en stedlig Myndighed Ret til at autorisere visse Sange, som kunde blive sungne ved Graven, f. Eks. Præsten eller maaske Politiet. Men ogsaa en saadan Ændring saa jeg helst, at der ikke blev stillet ved denne Lejlighed til dette Lovforslag.

Jeg tror dermed at have besvaret de væsentligste af de Spørgsmaal og Udtalelser, der have været rettede til mig. Jeg vil anbefale dette Lovforslag til saa vidt mulig uændret Vedtagelse her i Tinget.